

Unionin yleinen tuomioistuin ei ole ottanut huomioon periaatetta, jonka mukaan kohdeyleisö mieltää tavaramerkin kokonaisuutena eikä arvioi sen eri yksityiskohtia, vaan on — aikaisemman tavaramerkin osalta — ottanut esille yhden osatekijän ja verrannut sitä myöhempään tavaramerkkiin.

Unionin yleinen tuomioistuin ei ole ottanut huomioon kaikkia nyt esillä olevan asian olosuhteita, kun se on ei ole ottanut huomioon riidanalaisten merkkien eroavaisuuksia ja erityisesti sitä, että osatekijä ”POLO” toistetaan huomiota herättävästi aikaisemmassa tavaramerkissä. Yksittäinen osatekijä ”POLO” ei ole hallitseva osa aikaisempaa ”POLO-POLO”-tavaramerkkiä eikä sillä ole itsenäistä asemaa ja erottamiskykyä moniosaisessa merkissä, eikä unionin yleinen tuomioistuin ole edes viitannut tällaiseen seikkaan.

Lisäksi aikaisempi tavaramerkki ”POLO-POLO” ei kokonaisuutena tarkasteltuna tarkoita mitään yhdelläkään unionin kielellä. Näin ollen minkäänlaista merkityssisältöä koskevaa vertailua ei voida tehdä.

3) Unionin yleinen tuomioistuin ei ole ottanut huomioon periaatetta, jonka mukaan samankaltaisuutta koskeva vertailu voidaan suorittaa yksinomaan yhden osatekijän perusteella vain, mikäli kaikki muut tavaramerkin osatekijät ovat merkityksettömiä.

4) Unionin yleisen tuomioistuimen perustelut ovat ristiriitaisia ja epä johdonmukaisia seuraavilta osin:

Unionin yleinen tuomioistuin on todennut yhtäältä, että osatekijöillä ”U.S” ja ”ASSN.” ei ole itsessään merkitystä. Toisaalta se on katsonut, että kohdeyleisö mieltäisi osatekijän ”U.S” viittaukseksi maantieteelliseen alkuperään. Lisäksi on niin, että vaikka oletettaisiin, että jotkut kuluttajat eivät ehkä ymmärtäisi lyhennettä ”ASSN.”, kuluttajilla ei olisi mitään syytä jättää sitä huomiotta, vaan ne mieltäisivät sen sitäkin suuremmalla syyllä erottamiskykyiseksi osatekijäksi asiassa MATRA ZEN vahvistettujen periaatteiden mukaisesti.

(¹) EUVL L 78, s. 1.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesgerichtshof (Saksa) on esittänyt 8.7.2011 — Alexandra Schulz v. Technische Werke Schussental GmbH und Co. KG

(Asia C-359/11)

(2011/C 311/26)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundesgerichtshof

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Alexandra Schulz

Vastapuoli: Technische Werke Schussental GmbH und Co.KG

Ennakkoratkaisukysymys

Onko maakaasun sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä ja direktiivin 98/30/EY kumoamisesta 26.6.2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/55/EY (¹) 3 artiklan 3 kohtaa luettuna yhdessä liitteessä A olevan b ja/tai c kohdan kanssa tulkittava siten, että kansallinen laintasoinen sääntely, joka koskee hinnanmuutoksia sellaisten kotitalousasiakkaiden kaasuntoimitussopimuksissa, joiden kaasuntoimitukset tehdään yleisen toimitusvelvollisuuden puitteissa (tariffiasiakkaat), täyttää riittävää avoimuutta koskevat vaatimukset, jos siinä ei ole ilmoitettu hinnanmuutoksen perustetta, edellytyksiä ja laajuutta, mutta on varmistettu, että kaasuntoimittajayritys ilmoittaa kaikista hinnankorotuksista asiakkailleen kohtuullisessa ajassa etukäteen ja asiakkailla on oikeus irtisanoa sopimus, jos he eivät halua hyväksyä ilmoitettuja muuttuneita ehtoja?

(¹) EUVL L 176, s. 57.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Oberlandesgericht Düsseldorf (Saksa) on esittänyt 20.7.2011 — Piepenbrock Dienstleistungen GmbH & Co KG v. Kreis Düren

(Asia C-386/11)

(2011/C 311/27)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Oberlandesgericht Düsseldorf

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Piepenbrock Dienstleistungen GmbH & Co KG

Vastapuoli: Kreis Düren

Muu osapuoli: Stadt Düren

Ennakkoratkaisukysymys

Tarkoitetaanko julkisia rakennusurakoita sekä julkisia tavara- ja palveluhankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta 31.3.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/18/EY (¹) (EUVL L 134, s. 114) 1 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettua ”julkisia hankintoja koskevalla sopimuksella” myös sellaista kahden alueellisen tai paikallisen viranomaisen välistä sopimusta, jolla viranomaisen siirtää tarkoin rajatun toimivallan toiselle viranomaiselle korvausta vastaan erityisesti silloin, kun siirretty tehtävä ei koske julkisen vallan käyttöä vaan ainoastaan liitännäispalveluja?

(¹) EUVL L 134, s. 114.